

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► B REGULAMENTUL (UE) NR. 1286/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 noiembrie 2014

privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 352, 9.12.2014, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

			Jurnalul Oficial		
			NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (UE) 2016/2340 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2016	L 354	35	23.12.2016	
► <u>M2</u>	Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019	L 188	55	12.7.2019	

rectificat prin:

- C1 Rectificare, JO L 358, 13.12.2014, p. 50 (1286/2014)
- C2 Rectificare, JO L 139, 27.5.2019, p. 17 (1286/2014)

REGULAMENTUL (UE) NR. 1286/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 noiembrie 2014

privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele
de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP)

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Prezentul regulament prevede norme uniforme privind formatul și conținutul documentului cu informații esențiale care este elaborat de creatorii de PRIIP și privind prezentarea acestui document cu informații esențiale investitorilor individuali pentru a oferi investitorilor individuali posibilitatea de a înțelege și de a compara caracteristicile esențiale și riscurile PRIIP.

Articolul 2

- (1) Prezentul regulament se aplică creatorilor de PRIIP, precum și persoanelor care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau vând PRIIP.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică produselor următoare:
 - (a) produselor de asigurare generală, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Directiva 2009/138/CE;
 - (b) contractelor de asigurare de viață care prevăd plata beneficiilor numai în caz de deces sau în caz de incapacitate rezultată în urma unei vătămări, boli sau invalidități;
 - (c) depozitelor, altele decât depozitele structurate, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 43 din Directiva 2014/65/UE;
 - (d) valorilor mobiliare menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (b)-(g), (i) și (j) din Directiva 2003/71/CE;
 - (e) produselor de pensii care, în temeiul dreptului intern, sunt recunoscute ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului în perioada când se află la pensie și care îi conferă acestuia dreptul la anumite beneficii;
 - (f) sistemelor de pensii ocupaționale recunoscute oficial care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau a Directivei 2009/138/CE;
 - (g) produselor de pensii individuale în cazul cărora dreptul intern prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatorul sau angajatul nu poate alege produsul de pensie sau furnizorul.

⁽¹⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

▼B*Articolul 3*

- (1) În cazul în care creatorii de PRIIP care intră sub incidența prezentului regulament intră și sub incidența Directivei 2003/71/CE, se aplică ambele acte.
- (2) În cazul în care creatorii de PRIIP care intră sub incidența prezentului regulament intră și sub incidența Directivei 2009/138/CE, se aplică ambele acte.

Articolul 4

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „produs de investiții individuale structurat” sau „PRIP” înseamnă o investiție, inclusiv instrumentele emise de vehiculele investiționale astfel cum sunt definite la articolul 13 punctul 26 din Directiva 2009/138/CE sau de entitățile cu scop special de securizare astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (an) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, atunci când, indiferent de forma juridică a investiției, quantumul plătit investitorului individual este expus fluctuațiilor ca urmare a expunerii la valori de referință sau la performanța unuia sau mai multor active care nu sunt cumpărate direct de investitorul individual;

▼C2

2. „produs de investiții bazat pe asigurări” înseamnă un produs de asigurare care oferă o valoare la scadență sau de răscumpărare care este expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței;

▼B

3. „produs de investiții individuale structurat și bazat pe asigurări” sau „PRIIP” înseamnă un produs care se încadrează la unul dintre punctele următoare, sau la ambele:
 - (a) un PRIP;
 - (b) un produs de investiții bazat pe asigurări;
4. „creator de produse de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări” sau „creator de PRIIP” înseamnă:
 - (a) orice entitate care creează un PRIIP;
 - (b) orice entitate care aduce modificări unui PRIIP existent, inclusiv modificarea profilului de risc și de randament sau a costurilor asociate investiției în PRIIP, dar fără a se limita la acestea;
5. „persoană care vinde un PRIIP” înseamnă o persoană care oferă sau încheie un contract privind PRIIP cu un investitor individual;
6. „investitor individual” înseamnă:
 - (a) un client individual astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 11 din Directiva 2014/65/UE;
 - (b) un client în înțelesul Directivei 2002/92/CE, atunci când respectivul client nu s-ar califica drept „client profesional” în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2014/65/UE;

⁽¹⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administrarea fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

▼B

7. „suport durabil” înseamnă un suport durabil în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2009/65/CE;
8. „autorități competente” înseamnă autoritățile naționale desemnate de statele membre pentru a supraveghea cerințele impuse de prezentul regulament creatorilor de PRIIP și persoanelor care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau vând PRIIP.

CAPITOLUL II

DOCUMENTUL CU INFORMAȚII ESENȚIALE

SECȚIUNEA I

Elaborarea documentului cu informații esențiale

Articolul 5

(1) Înainte ca un PRIIP să fie pus la dispoziția investitorilor individuali, creatorul de PRIIP redactează pentru acel produs un document cu informații esențiale în conformitate cu cerințele prezentului regulament și publică documentul pe site-ul său internet.

(2) Orice stat membru poate solicita notificarea în prealabil a documentului cu informații esențiale de către creatorul de PRIIP sau de către persoana care vinde un PRIIP către autoritatea competentă pentru PRIIP tranzacționate în statul membru respectiv.

SECȚIUNEA II

Forma și conținutul documentului cu informații esențiale

Articolul 6

(1) Documentul cu informații esențiale conține informații precontractuale. Acestea sunt precise, corecte, clare și neechivoce. Acestea oferă informații esențiale și sunt consecvente cu toate documentele contractuale cu caracter obligatoriu, cu părțile relevante ale documentelor de ofertă și cu termenii și condițiile PRIIP.

(2) Documentul cu informații esențiale este un document de sine stătător, separat în mod clar de materialele de marketing. Acesta nu conține trimiteri la materiale de marketing. Acesta poate conține trimiteri la alte documente, inclusiv la prospect, dacă este cazul și numai atunci când trimiterea are legătură cu informații care trebuie incluse în documentul cu informații esențiale conform prezentului regulament.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, atunci când un PRIIP oferă investitorului individual o gamă de opțiuni pentru investiții, astfel încât totalul informațiilor necesare în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) în ceea ce privește fiecare opțiune de investiție aferentă nu pot fi furnizate într-un singur document concis de sine stătător, documentul cu informații esențiale furnizează cel puțin o

▼B

descriere generală a opțiunilor de investiții și precizează locul și modul în care se pot găsi informații precontractuale mai detaliate legate de produsele de investiții pe care se bazează opțiunile de investiții.

(4) Documentul cu informații esențiale este scurt, formulat într-un mod concis și nu mai lung de trei pagini format A4 atunci când este imprimat, ceea ce facilitează comparabilitatea. Acesta este:

- (a) prezentat și aranjat în pagină astfel încât să fie ușor de citit, cu caractere de dimensiuni lizibile;
- (b) axat pe informațiile esențiale de care au nevoie investitorii individuali;
- (c) formulat în mod clar și scris într-un limbaj și într-un stil care transmite informațiile într-un mod care facilitează înțelegerea acestora, și anume într-un limbaj clar, concis și inteligibil.

(5) În cazul în care în documentul cu informații esențiale se utilizează culori, acestea nu diminuează inteligibilitatea informațiilor dacă documentul este imprimat sau fotocopiat în alb/negru.

(6) În cazul în care în documentul cu informații esențiale se utilizează marca sau logoul creatorului de PRIIP sau al grupului căruia acesta îi aparține, ele nu trebuie să distragă atenția investitorului individual de la informațiile cuprinse în document sau să ascundă textul.

Articolul 7

(1) Documentul cu informații esențiale se redactează în limbile oficiale, sau în una dintre limbile oficiale, utilizate în partea din statul membru în care este distribuit PRIIP sau într-o altă limbă acceptată de autoritățile competente ale aceluși stat membru, iar dacă a fost redactat într-o altă limbă, se traduce în una dintre aceste limbi.

Traducerea reflectă fidel și precis conținutul documentului cu informații esențiale original.

(2) Dacă un PRIIP este promovat într-un stat membru prin documente de marketing redactate într-una sau mai multe limbi oficiale ale statului membru respectiv, documentul cu informații esențiale este redactat cel puțin în limbile oficiale corespunzătoare.

Articolul 8

(1) Titlul „Document cu informații esențiale” trebuie pus în evidență în partea de sus a primei pagini a documentului.

Forma de prezentare a documentului cu informații esențiale respectă succesiunea stabilită la alineatele (2) și (3).

(2) Imediat sub titlul documentului cu informații esențiale apare o declarație explicativă. Aceasta are următorul conținut:

„Prezentul document conține informații esențiale referitoare la acest produs de investiții. Acesta nu reprezintă un material de marketing. Informațiile vă sunt oferite în virtutea unei obligații legale, pentru a vă ajuta să înțelegeți natura, riscurile, costurile, câștigurile și pierderile potențiale care derivă din acest produs și pentru a vă ajuta să îl comparați cu alte produse.”

(3) Documentul cu informații esențiale trebuie să conțină următoarele informații:

▼B

- (a) la începutul documentului, denumirea PRIIP, identitatea și datele de contact ale creatorului de PRIIP, informații despre autoritatea competentă a creatorului de PRIIP și data documentului;
- (b) dacă este cazul, o alertă de inteligibilitate: „Sunteți pe cale să achiziționați un produs care nu este simplu și poate fi dificil de înțeles.”;
- (c) într-o secțiune intitulată „În ce constă acest produs?”, natura și principalele caracteristici ale PRIIP, inclusiv:
 - (i) tipul de PRIIP;
 - (ii) obiectivele acestuia și mijloacele pentru atingerea lor, mai ales precizarea dacă obiectivele se îndeplinesc prin intermediul expunerii directe sau indirecte la activele-suport ale investiției, inclusiv descrierea instrumentelor-suport sau a valorilor de referință, menționarea piețelor pe care investește PRIIP, inclusiv, după caz, obiectivele de mediu sau sociale specifice pe care le vizează produsul, precum și modul în care se determină randamentul;
 - (iii) o descriere a tipului de investitor individual pentru care PRIIP este destinat să fie tranzacționat, în special în ceea ce privește capacitatea de asumare a pierderilor și orizontul investiției;
 - (iv) atunci când PRIIP oferă beneficii de asigurare, detaliile acestora, inclusiv circumstanțele în care acestea s-ar realiza;
 - (v) termenul PRIIP, dacă este cunoscut;
- (d) într-o secțiune intitulată „Care sunt riscurile și ce aș putea obține în schimb?”, o scurtă descriere a profilului de risc și de randament cuprinzând următoarele elemente:
 - (i) un indicator de risc sintetic, completat printr-o explicație a indicatorului și a principalelor sale restricții, precum și o explicație a riscurilor relevante pentru PRIIP și care nu sunt reflectate în mod adecvat de către indicatorul de risc sintetic;
 - (ii) pierderea maximă posibilă a capitalului investit, inclusiv informații privind:
 - posibilitatea ca investitorul să piardă întregul capital investit; sau
 - posibilitatea ca investitorul să își asume riscul unor angajamente sau obligații financiare suplimentare, inclusiv obligații contingente pe lângă capitalul investit în PRIIP; și
 - după caz, posibilitatea ca PRIIP să includă o protecție a capitalului împotriva riscului de piață și informații detaliate privind acoperirea și restricțiile acesteia, mai ales în ceea ce privește momentul în care se aplică aceasta;
 - (iii) scenarii adecvate privind performanța și ipotezele aflate la baza lor;

▼B

- (iv) după caz, informații privind condițiile de randament pentru investitorii individuali sau praguri de performanță integrate;
- (v) o declarație conform căreia legislația fiscală a statului membru de origine al investitorului individual poate avea un impact asupra remunerării reale;
- (e) într-o secțiune intitulată „Ce se întâmplă dacă [numele creatorului de PRIIP] nu poate să plătească?”, o scurtă descriere a posibilității ca pierderea aferentă să fie acoperită de o schemă de despăgubire sau de garantare a investitorului și, dacă da, care este această schemă, numele garantului și riscurile acoperite de schemă, precum și cele care nu sunt acoperite;
- (f) într-o secțiune intitulată „Care sunt costurile?”, costurile aferente unei investiții în PRIIP, cuprinzând costurile directe și indirecte care trebuie suportate de investitorul individual, inclusiv costurile unice și recurente prezentate prin intermediul unor indicatori sintetici ai acestor costuri, și, pentru a asigura comparabilitatea, costurile totale cumulate exprimate în termeni monetari și procentuali, pentru a indica efectele cumulate ale costurilor totale asupra investiției.

Documentul cu informații esențiale include o precizare clară conform căreia consultanții, distribuitorii sau orice altă persoană care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau care vinde PRIIP vor oferi informații în detaliu despre costurile distribuției care nu este deja inclus în costurile precizate mai sus, astfel încât să ofere investitorului individual posibilitatea de a înțelege efectul cumulativ pe care îl au aceste costuri cumulate asupra randamentului investiției.

- (g) într-o secțiune intitulată „Cât timp ar trebui să îl păstrez și pot reține banii anticipat?”;
 - (i) după caz, dacă există o perioadă în care este posibilă renunțarea la contract fără penalizări sau anularea privind PRIIP;
 - (ii) o mențiune a perioadei minime de deținere recomandate și, după caz, obligatorii;
 - (iii) posibilitatea de a dezinvesti înainte de scadență și condițiile aferente, inclusiv toate tarifele și penalitățile aplicabile, având în vedere profilul de risc și randamentul PRIIP și evoluția pieței pe care o vizează acesta;
 - (iv) informații privind consecințele potențiale ale retragerii investiției înainte de finalul termenului sau al perioadei de deținere recomandate, precum pierderea protecției capitalului sau tarife contingente suplimentare;
- (h) într-o secțiune intitulată „Cum pot să depun o reclamație?”, informații despre modul și locul în care un investitor individual poate depune o reclamație referitoare la produs sau la comportamentul creatorului de PRIIP sau al unei persoane care oferă consultanță cu privire la produs sau care îl vinde;

▼B

(i) într-o secțiune intitulată „Alte informații relevante”, o precizare sumară a tuturor documentelor de informare suplimentare care trebuie puse la dispoziția investitorului individual în etapa precontractuală și/sau în etapa postcontractuală, cu excepția oricărui material de marketing.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 30, care detaliază procedurile utilizate pentru a determina dacă un PRIIP vizează obiective specifice sociale sau de mediu.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESA, prin intermediul comitetului mixt al autorităților europene de supraveghere („comitetul mixt”), elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:

- (a) detaliile prezentării și conținutul fiecăruia dintre elementele de informații menționate la alineatul (3);
- (b) metoda care stă la baza prezentării riscurilor și a randamentului menționată la alineatul (3) litera (d) punctele (i) și (iii); și
- (c) metoda de calcul al costurilor, inclusiv precizarea indicatorilor sintetici, menționată la alineatul (3) litera (f).

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, ESA țin cont de diferitele tipuri de PRIIP, de diferențele dintre ele și de capacitățile investitorilor individuali, dar și de caracteristicile PRIIP care permit investitorului individual să aleagă între diferite investiții-suport sau alte opțiuni pe care le oferă produsul, inclusiv atunci când această alegere poate fi făcută în momente diferite sau poate fi modificată ulterior.

ESA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare respective până la ►**C1** 31 martie 2016 ◀.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 9

Materialele de marketing care conțin informații specifice referitoare la PRIIP nu includ declarații care contrazic informațiile cuprinse în documentul cu informații esențiale sau care diminuează importanța acestuia. Materialele de marketing menționează existența unui document cu informații esențiale și furnizează informații despre modul și despre locul în care acesta poate fi obținut, inclusiv site-ul internet al creatorului de PRIIP.

Articolul 10

(1) Creatorul PRIIP revizuieste periodic informatiile cuprinse în documentul cu informatii esentiale și modifica documentul dacă acest lucru se dovedeste necesar în urma revizuirii. Versiunea modificată se pune la dispoziție cu promptitudine.

(2) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESA elaborează, prin intermediul comitetului mixt, proiecte de standarde tehnice de reglementare care specifică:

- (a) condițiile revizuirii informațiilor cuprinse în documentul cu informații esențiale;
- (b) condițiile în care documentul cu informații esențiale trebuie revizuit;
- (c) condițiile specifice în care informațiile cuprinse în documentul cu informații esențiale trebuie revizuite sau în care documentul cu informații esențiale trebuie modificat atunci când un PRIIP este pus la dispoziția investitorilor individuali în mod nepermanent;
- (d) condițiile în care investitorii cu amănuntul trebuie informați despre un document cu informații esențiale modificat pentru un PRIIP pe care l-au achiziționat, precum și mijloacele prin care vor fi informați investitorii individuali.

ESA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 11

(1) Răspunderea civilă a creatorului de PRIIP nu este angajată numai pe baza documentului cu informații esențiale, inclusiv a oricărei traduceri a acestuia, cu excepția cazului în care documentul sau traducerea acestuia induce în eroare, este imprecis(ă) sau incoerent(ă) cu părțile relevante ale documentelor precontractuale și contractuale cu obligativitate juridică sau cu cerințele prevăzute la articolul 8.

(2) În cazul în care un investitor individual demonstrează că a suferit o pierdere deoarece s-a bazat pe un document cu informații esențiale în condițiile menționate la alineatul (1), atunci când a investit în PRIIP pentru care fusese furnizat documentul cu informații esențiale respectiv, acesta poate pretinde daune interese din partea creatorului de PRIIP pentru pierderea respectivă în conformitate cu dreptul intern.

▼B

(3) Elemente precum „pierdere” sau „daune interese”, menționate la alineatul (2), care nu sunt definite, se interpretează și se aplică în conformitate cu dreptul intern aplicabil, astfel cum derivă din normele relevante de drept internațional privat.

(4) Prezentul articol nu exclude alte acțiuni în răspundere civilă în conformitate cu dreptul intern.

(5) Obligațiile care decurg din prezentul articol nu pot fi restrânse și nici nu se poate deroga de la ele prin clauze contractuale.

Articolul 12

Atunci când documentul cu informații esențiale privește un contract de asigurare, obligațiile societăților de asigurare în temeiul prezentului regulament se referă doar la deținătorul poliței contractului de asigurare și nu la beneficiarul contractului de asigurare.

*SECȚIUNEA III****Furnizarea documentului cu informații esențiale****Articolul 13*

(1) O persoană care oferă consultanță cu privire la un PRIIP sau care îl vinde furnizează investitorilor individuali documentul cu informații esențiale cu suficient timp înainte ca investitorii individuali respectivi să își asume obligații în temeiul oricărui contract sau al oricărei oferte legate de PRIIP-ul respectiv.

(2) O persoană care oferă consultanță cu privire la un PRIIP sau care îl vinde poate satisface cerințele de la alineatul (1) prin transmiterea documentului cu informații esențiale unei persoane autorizate în scris să ia decizii de investiții în numele investitorului individual în ceea ce privește tranzacțiile încheiate în temeiul autorizației respective exprimate în scris.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) și sub rezerva articolului 3 alineatul (1), a articolului 3 alineatul (3) litera (a), precum și a articolului 6 din Directiva 2002/65/CE, o persoană care vinde un PRIIP poate pune la dispoziția investitorului individual documentul cu informații esențiale după încheierea tranzacției, fără întârziere nejustificată, în cazul în care sunt întrunite toate condițiile următoare:

- (a) investitorul individual alege, din proprie inițiativă, să contacteze persoana care vinde un PRIIP și să încheie tranzacția printr-un mijloc de comunicare la distanță;
- (b) furnizarea documentului cu informații esențiale în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol nu este posibilă;

▼B

- (c) persoana care oferă consultanță privind PRIIP sau care vinde PRIIP a informat investitorul individual că nu este posibilă furnizarea documentului cu informații esențiale și a specificat clar investitorului individual că poate amâna tranzacția pentru a primi și pentru a citi documentul cu informații esențiale înainte de încheierea tranzacțiilor;
- (d) investitorul individual este de acord să primească documentul cu informații esențiale, fără întârzieri nejustificate, după încheierea tranzacției, în loc să amâne tranzacția pentru a primi documentul în avans.

(4) În cazul efectuării unor tranzacții succesive legate de același PRIIP în numele unui investitor individual, conform instrucțiunilor date de acel investitor individual persoanei care vinde PRIIP înainte de prima tranzacție, obligația de a furniza documentul cu informații esențiale prevăzută la alineatul (1) se aplică numai în cazul primei tranzacții și primei tranzacții care urmează modificării documentului cu informații esențiale în conformitate cu articolul 10.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ESA elaborează, prin intermediul comitetului mixt, proiecte de standarde tehnice de reglementare în care specifică condițiile în care este considerată îndeplinită obligația de a furniza documentul cu informații esențiale conform alineatului (1).

ESA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 14

(1) Persoana care oferă consultanță cu privire la un PRIIP sau care îl vinde pune documentul cu informații esențiale la dispoziția investitorilor individuali în mod gratuit.

(2) Persoana care oferă consultanță cu privire la un PRIIP sau care îl vinde pune documentul cu informații esențiale la dispoziția investitorului individual pe unul dintre următoarele suporturi:

- (a) pe hârtie, care ar trebui să fie opțiunea de bază în cazul în care PRIIP este oferit direct, cu excepția cazului în care investitorul individual optează pentru un alt suport;
- (b) pe un suport durabil, altul decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (4); sau
- (c) prin intermediul unui site internet, dacă sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (5).

▼B

(3) Dacă documentul cu informații esențiale este pus la dispoziție utilizând un alt suport durabil decât hârtia sau prin intermediul unui site internet, investitorilor individuali li se furnizează gratuit, la cerere, un exemplar pe suport de hârtie. Investitorii individuali sunt informați cu privire la dreptul lor de a solicita un exemplar tipărit gratuit.

(4) Documentul cu informații esențiale poate fi furnizat utilizând un alt suport durabil decât hârtia dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) utilizarea suportului durabil este adecvată în contextul relației de afaceri dintre persoana care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau care îl vinde și investitorul individual; și

(b) investitorul individual a avut posibilitatea de a alege între informații pe suport de hârtie și pe suportul durabil și l-a ales pe acesta din urmă, alegerea sa fiind consemnată.

(5) Documentul cu informații esențiale poate fi pus la dispoziție prin intermediul unui site internet care nu respectă definiția suportului durabil, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) furnizarea documentului cu informații esențiale prin intermediul unui site internet este adecvată în contextul relației de afaceri dintre persoana care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau care îl vinde și investitorul individual;

(b) investitorul individual a avut posibilitatea de a alege între a primi informații pe suport de hârtie și a primi informații prin intermediul unui site internet și a ales ultima variantă, alegerea sa fiind consemnată;

(c) investitorului individual i-au fost notificate pe cale electronică sau în scris adresa site-ului internet și locul de pe site unde poate fi consultat documentul cu informații esențiale;

(d) documentul cu informații esențiale poate fi accesat pe site-ul internet, existând posibilitatea descărcării și stocării lui pe un suport durabil, pe toată perioada în care investitorul individual poate avea nevoie să-l consulte.

Dacă documentul cu informații esențiale a fost modificat în conformitate cu articolul 10, versiunile anterioare se pun și ele la dispoziție la cererea investitorului individual.

(6) În aplicarea alineatelor (4) și (5), furnizarea informațiilor pe un alt suport durabil decât hârtia sau prin intermediul unui site internet este considerată adecvată în contextul relației de afaceri dintre persoana care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau care îl vinde și investitorul individual, dacă există dovezi că acesta din urmă are acces constant la internet. Dovada se poate face prin furnizarea de către investitorul individual a unei adrese de e-mail pentru facilitarea relației respective.

CAPITOLUL III

**MONITORIZAREA PIETEI ȘI COMPETENȚE DE INTERVENȚIE
ASUPRA PRODUSELOR**
Articolul 15

(1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, EIOPA monitorizează piața produselor de investiții bazate pe asigurări care sunt comercializate, distribuite sau vândute în Uniune.

(2) Autoritățile competente monitorizează piața produselor de investiții bazate pe asigurări care sunt comercializate, distribuite sau vândute în sau din statul membru respectiv.

Articolul 16

(1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, în cazul îndeplinirii condițiilor de la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, EIOPA poate să interzică sau să restrângă temporar în Uniune:

- (a) comercializarea, distribuirea sau vânzarea anumitor produse de investiții bazate pe asigurări sau a produselor de investiții bazate pe asigurări cu anumite caracteristici specificate; sau
- (b) un tip de activitate sau practică financiară a unei societăți de asigurare sau reasigurare.

Interdicțiile sau restricțiile se pot aplica în condiții precizate de EIOPA sau pot face obiectul unor excepții precizate de aceasta.

(2) EIOPA ia decizii în temeiul alineatului (1) doar în cazul în care sunt îndeplinite integral următoarele condiții:

- (a) acțiunea propusă abordează o problemă importantă legată de protecția investitorilor sau o amenințare la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare ori a stabilității întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia;
- (b) cerințele de reglementare aplicabile activității sau produsului de investiții bazat pe asigurări în temeiul dreptului Uniunii nu abordează amenințarea respectivă;
- (c) una sau mai multe autorități competente nu au luat măsuri pentru abordarea amenințării sau acțiunile întreprinse nu abordează în mod corespunzător amenințarea.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf, EIOPA poate impune interdicția sau restricția menționată la alineatul (1) din motive de prudență înainte de tranzacționarea sau vânzarea unui produs de investiții bazat pe asigurări către investitori.

(3) Atunci când acționează în temeiul prezentului articol, EIOPA se asigură că acțiunea:

▼B

(a) nu are un efect negativ asupra eficienței piețelor financiare sau asupra investitorilor, care să fie disproporționat față de beneficiile acțiunii; și

(b) nu creează un risc de arbitraj de reglementare.

În cazul în care una sau mai multe autorități competente au luat măsuri în temeiul dispozițiilor articolului 17, EIOPA poate adopta oricare dintre măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol fără emiterea avizului prevăzut la articolul 18.

(4) Înainte de a decide în privința adoptării vreunei măsuri în temeiul prezentului articol, EIOPA informează autoritățile competente cu privire la acțiunile pe care le propune.

(5) EIOPA publică pe site-ul său o notificare cu privire la fiecare decizie de a adopta vreo măsură în temeiul prezentului articol. Notificarea respectivă prezintă informații privind interdicția sau restricția în cauză și precizează o dată ulterioară publicării notificării de la care măsurile vor intra în vigoare. Interdicțiile sau restricțiile se aplică doar acțiunilor întreprinse după intrarea în vigoare a măsurilor.

(6) EIOPA examinează interdicțiile sau restricțiile impuse în conformitate cu alineatul (1) la intervale de timp corespunzătoare și cel puțin o dată la fiecare trei luni. Dacă nu este reînnoită, interdicția sau restricția expiră la încheierea termenului respectiv de trei luni.

(7) Acțiunile adoptate de EIOPA în temeiul prezentului articol au prioritate față de orice acțiune întreprinsă anterior de o autoritate competentă.

(8) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 30 prin care specifică criteriile și factorii care trebuie avuți în vedere de către EIOPA atunci când stabilește dacă există o problemă importantă legată de protecția investitorilor sau o amenințare la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau la adresa stabilității întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia, la care se face referire la alineatul (2) primul paragraf litera (a).

Printre criteriile și factorii respectivi se numără:

(a) gradul de complexitate al produsului de investiții bazat pe asigurări și relația cu tipul de investitor căruia îi este propus și vândut;

(b) dimensiunea sau valoarea nominală a produsului de investiții bazat pe asigurări;

(c) gradul de inovare al produsului de investiții bazat pe asigurări, al unei activități sau al unei practici; și

(d) efectul de levier al unui produs sau al unei practici.

Articolul 17

(1) Pe sau dinspre teritoriul unui stat membru, autoritățile competente pot interzice sau restricționa:

▼B

(a) tranzacționarea, distribuirea sau vânzarea produselor de investiții bazate pe asigurări sau a produselor de investiții bazate pe asigurări cu anumite caracteristici specificate; sau

(b) un tip de activitate sau practică financiară a unei societăți de asigurare sau reasigurare.

(2) Autoritățile competente pot lua măsura prevăzută la alineatul (1) în cazul în care dețin dovezi satisfăcătoare din care rezultă că:

(a) un produs de investiții bazat pe asigurări sau o anumită activitate ori practică dă naștere unor probleme importante legate de protecția investitorilor sau reprezintă o amenințare la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare ori a stabilității întregului sistem financiar sau a unei părți a acestuia din cel puțin un stat membru;

(b) cerințele de reglementare existente conform dreptului Uniunii și aplicabile produsului de investiții bazat pe asigurări, sau activității sau practicii nu diminuează suficient riscurile menționate la litera (a), iar această situație nu ar fi abordată mai satisfăcător prin îmbunătățirea supravegherii sau asigurarea punerii în aplicare a cerințelor existente;

(c) acțiunea este proporțională ținând seama de natura riscurilor identificate, de nivelul de sofisticare al investitorilor sau al participanților de pe piață vizați și de efectul probabil al acțiunii asupra investitorilor și participanților de pe piață care pot deține, utiliza sau beneficia de pe urma produsului de investiții bazat pe asigurări sau a activității sau practicii respective;

(d) autoritatea competentă s-a consultat în mod corespunzător cu autoritățile competente din alte state membre care ar putea fi afectate în mod semnificativ de respectiva acțiune; și

(e) acțiunea nu are un efect discriminatoriu asupra serviciilor sau activităților prestate dintr-un alt stat membru.

În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf, autoritatea competentă poate impune interdicția sau restricția menționată la alineatul (1) din motive de prudență înainte de tranzacționarea sau vânzarea unui produs de investiții bazat pe asigurări către investitori. Interdicțiile sau restricțiile se pot aplica în condițiile specificate de autoritatea competentă sau pot face obiectul unor excepții precizate de aceasta.

(3) Autoritatea competentă nu impune o interdicție sau o restricție în temeiul prezentului articol decât în cazul în care, cu cel puțin o lună înainte de data la care măsurile urmează să intre în vigoare, a notificat tuturor celorlalte autorități competente implicate și EIOPA, în scris sau printr-un alt mijloc convenit între autorități, următoarele informații:

(a) produsul de investiții bazat pe asigurări, activitatea sau practica la care se raportează acțiunea propusă;

(b) natura exactă a interdicției sau restricției propuse și momentul prevăzut pentru intrarea lor în vigoare; și

(c) dovezile pe baza cărora a luat decizia și din care rezultă că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alineatul (2).

▼B

(4) În cazuri excepționale, atunci când autoritatea competentă consideră că este necesar să treacă la acțiuni urgente în temeiul prezentului articol pentru a preveni apariția unor prejudicii cauzate de produsele de investiții bazate pe asigurări, de activitățile sau de practicile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă poate lua măsuri provizorii, notificând în scris cu minimum 24 de ore înainte de momentul în care se intenționează ca măsura să intre în vigoare, toate celelalte autorități competente și EIOPA, cu condiția ca toate criteriile prevăzute în prezentul articol să fie îndeplinite și ca, în plus, să se determine cu claritate faptul că prin aplicarea unui termen de notificare prealabilă de o lună nu ar fi abordată în mod adecvat problema sau amenințarea respectivă. Autoritatea competentă nu poate lua măsuri provizorii pentru o perioadă care depășește trei luni.

(5) Autoritatea competentă publică pe site-ul său internet o notificare privind orice fel de decizie de impunere a vreunei restricții sau interdicții menționate la alineatul (1). Notificarea respectivă prezintă informații cu privire la respectivele interdicții sau restricții, o dată ulterioară publicării notificării de la care măsurile vor intra în vigoare, precum și dovezile din care rezultă că sunt îndeplinite toate condițiile menționate la alineatul (2). Interdicția sau restricția se aplică doar acțiunilor întreprinse după publicarea notificării.

(6) Autoritatea competentă retrage interdicția sau restricția în cazul în care condițiile menționate la alineatul (2) nu se mai aplică.

(7) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 30 prin care precizează criteriile și factorii care trebuie avuți în vedere de către autoritățile competente la determinarea apariției unei probleme semnificative legate de protecția investitorilor sau a unei amenințări la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau la adresa stabilității sistemului financiar în cel puțin un stat membru menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (a).

Printre aceste criterii și factori se numără:

- (a) gradul de complexitate al unui produs de investiții bazat pe asigurări și relația cu tipul de investitor căruia îi este propus și vândut;
- (b) gradul de inovare al unui produs de investiții bazat pe asigurări, al unei activități sau al unei practici;
- (c) efectul de levier al unui produs sau al unei practici;
- (d) în legătură cu buna funcționare și integritatea piețelor financiare, dimensiunea sau valoarea noțională a produsului de investiții bazat pe asigurări.

Articolul 18

(1) EIOPA are rol de mediator și coordonator în raport cu măsurile luate de autoritățile competente în temeiul articolului 17. EIOPA se asigură în special că acțiunile întreprinse de autoritățile competente sunt justificate și proporționale și, după caz, că autoritățile competente au o abordare coerentă.

▼B

(2) După primirea notificării în conformitate cu articolul 17 privind orice fel de măsură care urmează a fi impusă în temeiul articolului respectiv, EIOPA adoptă un aviz privind poziția sa în legătură cu caracterul justificat și proporțional al interdicției sau al restricției. În cazul în care consideră că este necesar ca alte autorități competente să adopte măsuri pentru a contracara riscul, EIOPA precizează aceasta în avizul său. Avizul se publică pe site-ul internet al EIOPA.

(3) În cazul în care o autoritate competentă intenționează să adopte sau adoptă măsuri contrare unui aviz adoptat de EIOPA în temeiul alineatului (2) ori refuză să adopte măsuri, contrar respectivului aviz, aceasta publică imediat pe site-ul său internet o notificare furnizând o expunere exhaustivă a motivelor sale.

CAPITOLUL IV

RECLAMAȚII, CĂI DE ATAC, COOPERARE ȘI SUPRAVEGHERE

Articolul 19

Creatorul de PRIIP și persoana care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau care îl vinde instituie proceduri și măsuri adecvate pentru a se asigura că:

- (a) investitorii individuali au posibilitatea efectivă de a depune o reclamație împotriva creatorului de PRIIP;
- (b) investitorii individuali care depun o reclamație în legătură cu documentul cu informații esențiale primesc un răspuns pe fond într-un timp cât mai scurt și în mod corespunzător; și
- (c) investitorii individuali au la dispoziție și proceduri eficiente pentru a introduce căi de atac în eventualitatea litigiilor transfrontaliere, în special în cazul în care creatorul de PRIIP este situat într-un alt stat membru sau într-o țară terță.

Articolul 20

(1) În scopul aplicării prezentului regulament, autoritățile competente cooperează și își furnizează reciproc, fără întârzieri nejustificate, informațiile relevante pentru îndeplinirea obligațiilor lor în temeiul prezentului regulament și pentru exercitarea competențelor proprii.

(2) În temeiul dreptului lor intern, autoritățile competente dispun de toate competențele de supraveghere și de investigație necesare pentru a-și exercita funcțiile în temeiul prezentului regulament.

Articolul 21

(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate pe teritoriul lor în temeiul prezentului regulament.

▼B

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către ESA.

CAPITOLUL V

SANCTIUNI ADMINISTRATIVE ȘI ALTE MĂSURI

Articolul 22

(1) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere ale autorităților competente și dreptului statelor membre de a adopta și impune sancțiuni penale, statele membre adoptă norme care prevăd sancțiuni și măsuri administrative adecvate aplicabile în situațiile care constituie o încălcare a prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea acestora. Sancțiunile și măsurile sunt eficace, proporționale și disuasive.

Statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiunile administrative astfel cum sunt menționate în primul paragraf pentru încălcările care fac obiectul unor sancțiuni penale în temeiul dreptului lor intern.

Până la 31 decembrie 2016, statele membre notifică normele menționate la primul paragraf Comisiei și comitetului mixt. Totodată, acestea notifică fără întârziere Comisiei și comitetului mixt orice modificare ulterioară a normelor respective.

(2) În exercitarea prerogativelor prevăzute la articolul 24, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că sancțiunile și măsurile administrative conduc la obținerea rezultatelor vizate de prezentul regulament și își coordonează acțiunile pentru a evita eventuale dublări ale eforturilor sau suprapuneri în aplicarea sancțiunilor și a măsurilor administrative în cazurile transfrontaliere.

Articolul 23

Autoritățile competente își exercită competențele de impunere de sancțiuni în conformitate cu prezentul regulament și cu dreptul intern, în oricare dintre următoarele moduri:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) sub responsabilitate proprie, prin delegare către astfel de autorități;
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

Articolul 24

(1) Prezentul articol se aplică în cazul încălcării articolului 5 alineatul (1), a articolelor 6 și 7, a articolului 8 alineatele (1)-(3), a articolului 9, a articolului 10 alineatul (1), a articolului 13 alineatele (1), (3) și (4), precum și a articolelor 14 și 19.

▼B

(2) Autoritățile competente sunt abilitate să impună, în conformitate cu dreptul intern, cel puțin următoarele sancțiuni și măsuri administrative:

- (a) un ordin prin care se interzice tranzacționarea unui PRIIP;
- (b) un ordin prin care se suspendă tranzacționarea unui PRIIP;
- (c) un avertisment public care indică persoana responsabilă și natura încălcării;
- (d) un ordin prin care se interzice furnizarea unui document cu informații esențiale care nu respectă cerințele de la articolele 6, 7, 8 sau 10 și prin care se impune publicarea unei noi versiuni a unui document cu informații esențiale;
- (e) amenzi administrative în cuantum minim de:
 - (i) în cazul unei entități juridice:
 - până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro echivalentul în moneda națională la 30 decembrie 2014, sau până la 3 % din cifra de afaceri anuală totală a respectivei entități juridice, conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere; sau
 - până la dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi stabilite;
 - (ii) în cazul unei persoane fizice:
 - până la 700 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, echivalentul în moneda națională la 30 decembrie 2014; sau
 - dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi stabilite.

În cazul în care entitatea juridică menționată la primul paragraf litera (e) punctul (i) este o societate-mamă sau o filială a unei societăți-mamă care trebuie să întocmească situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, cifra de afaceri totală relevantă este cifra de afaceri totală anuală sau tipul de venit corespunzător în conformitate cu prevederile relevante de drept al Uniunii în domeniul contabilității, în conformitate cu ultimele situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale.

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

▼B

(3) Statele membre pot prevedea sancțiuni sau măsuri suplimentare și niveluri sporite ale amenzilor administrative față de cele prevăzute de prezentul regulament.

(4) Atunci când impun una sau mai multe dintre sancțiunile administrative sau alte măsuri în conformitate cu alineatul (2), autoritățile competente sunt abilitate să emită sau să ceară creatorului de PRIIP sau persoanei care oferă consultanță cu privire la PRIIP sau îl vinde să emită o comunicare directă adresată investitorului individual interesat, prin care să-l informeze cu privire la sancțiunea sau măsura administrativă și să-i indice unde pot fi depuse reclamațiile sau cererile de despăgubire.

Articolul 25

Autoritățile competente aplică sancțiunile și măsurile administrative menționate la articolul 24 alineatul (2) ținând cont de toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei responsabile pentru încălcare;
- (c) impactul încălcării asupra intereselor investitorului individual;
- (d) comportamentul cooperant al persoanei responsabile pentru încălcare;
- (e) încălcările anterioare comise de persoana responsabilă pentru încălcare;
- (f) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana responsabilă pentru încălcare pentru a împiedica repetarea încălcării.

Articolul 26

Deciziile prin care se impun sancțiuni și măsuri în temeiul prezentului regulament fac obiectul dreptului de a introduce o cale de atac.

Articolul 27

(1) În cazul în care a făcut publice sancțiuni și măsuri administrative, autoritatea competentă raportează simultan aceste măsuri și sancțiuni administrative ESA competente.

(2) Autoritatea competentă transmite anual către ESA competentă informații agregate privind toate sancțiunile și măsurile administrative impuse în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 24 alineatul (2).

(3) ESA publică aceste informațiile menționate în prezentul articol în rapoartele lor anuale.

Articolul 28

- (1) Autoritățile competente instituie mecanisme eficace prin care să li se raporteze încălcările efective sau potențiale ale prezentului regulament.
- (2) Mecanismele menționate la alineatul (1) cuprind cel puțin:
 - (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările efective sau potențiale și pentru acțiunile ulterioare acestora;
 - (b) protecție adecvată pentru angajații care raportează încălcările comise în cadrul instituției lor, împotriva represaliilor, discriminării și a altor tipuri de tratament inechitabil;
 - (c) protecția identității, atât a persoanei care raportează încălcările, cât și a persoanei fizice prezumată a fi responsabilă de încălcare, în toate etapele procedurii, cu excepția cazului în care o astfel de informare este impusă de dreptul intern în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.
- (3) Statele membre pot acorda posibilitatea autorităților competente să instituie mecanisme suplimentare în temeiul dreptului intern.
- (4) Statele membre pot solicita angajatorilor implicați în activități reglementate în scopul serviciilor financiare să instituie proceduri adecvate prin care angajații lor să raporteze la nivel intern încălcările efective sau potențiale prin intermediul unui canal specific, independent și autonom.

Articolul 29

- (1) Autoritățile competente publică pe site-ul lor internet oficial fără întârziere nejustificată deciziile împotriva cărora nu mai poate fi introdusă vreo cale de atac și prin care se impun sancțiuni sau măsuri administrative pentru încălcări menționate la articolul 24 alineatul (1) după ce persoanele cărora le-au fost impuse sancțiunile sau măsurile au fost informate cu privire la deciziile respective.

Publicarea conține cel puțin următoarele informații:

- (a) tipul și natura încălcării;
- (b) identitatea persoanelor responsabile.

Această obligație nu se aplică deciziilor de impunere a măsurilor cu caracter investigativ.

În cazul în care publicarea identității entităților juridice ori a identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea respectivă ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, autoritățile competente:

▼B

- (a) amână publicarea deciziei de impunere a sancțiunii sau a măsurii până în momentul în care motivele nepublicării încetează să mai fie valabile;
- (b) publică decizia de impunere a sancțiunii sau a măsurii cu titlu anonim într-un mod care să fie conform cu dreptul intern, cu condiția ca publicarea cu titlu anonim să asigure o protecție eficientă a datelor cu caracter personal în cauză; sau
- (c) nu publică decizia de a impune o sancțiune sau măsură, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:
 - (i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;
 - (ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

(2) Autoritățile competente informează ESA cu privire la toate sancțiunile sau măsurile administrative impuse, dar nepublicate în conformitate cu alineatul (1) al treilea paragraf litera (c), inclusiv orice cale de atac referitoare la acestea și rezultatul acestora.

În cazul unei decizii de publicare a sancțiunii sau a măsurii cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată pentru o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că în cursul perioadei respective motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim nu vor mai exista.

(3) În cazul în care dreptul intern prevede publicarea deciziei de a impune o sancțiune sau o măsură care face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare competente sau a altor autorități competente, autoritățile competente publică, fără întârziere nejustificată, pe site-ul lor internet oficial, această informație și orice informație ulterioară cu privire la rezultatul căii de atac respective. Mai mult, orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau măsuri este, de asemenea, publicată.

(4) Autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în temeiul prezentului articol este menținută pe site-ul lor internet oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate sunt menținute pe site-ul oficial al autorității competente numai pe perioada impusă de normele aplicabile privind protecția datelor.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 30*

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

▼B

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (4), la articolul 16 alineatul (8) și la articolul 17 alineatul (7) se conferă Comisiei pentru o perioadă de trei ani de la 30 decembrie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de trei ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (4), la articolul 16 alineatul (8) și la articolul 17 alineatul (7) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (4), al articolului 16 alineatul (8) sau al articolului 17 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31

Atunci când Comisia adoptă standarde tehnice de reglementare în temeiul articolului 8 alineatul (5), al articolului 10 alineatul (2) sau al articolului 13 alineatul (5), care sunt identice cu proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise de ESA, termenul în care Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecțiuni cu privire la respectivele standarde tehnice de reglementare este de două luni de la data notificării, prin derogare de la articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și pentru a se ține cont de complexitatea și volumul aspectelor acoperite. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului termenul respectiv se poate prelungi cu o lună.

Articolul 32

(1) Societățile de administrare, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE, societățile de investiții, astfel cum sunt menționate la articolul 27 din respectiva directivă, și persoanele care oferă consultanță cu privire la unități ale OPCVM-urilor sau le vând, astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (2) din directiva respectivă, sunt scutite de obligațiile prevăzute în prezentul regulament până la ►**M2** 31 decembrie 2021 ◀.

▼B

(2) Atunci când un stat membru aplică normele privind formatul și conținutul documentului cu informații esențiale, astfel cum se prevede la articolele 78-81 din Directiva 2009/65/CE, în cazul fondurilor non-OPCVM oferite investitorilor individuali, scutirea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol se aplică societăților de administrare și societăților de investiții și persoanelor care oferă consultanță investitorilor individuali cu privire la unitățile acestor fonduri sau care vând astfel de unități.

Articolul 33

(1) Până la ►**M2** 31 decembrie 2019 ◀, Comisia procedează la reexaminarea prezentului regulament. Reexaminarea include, pe baza informațiilor primite de ESA, un studiu general al funcționării alertei de inteligibilitate, ținând cont de toate orientările elaborate de autoritățile competente în această privință. Reexaminarea include, de asemenea, un studiu al aplicării practice a normelor stabilite în prezentul regulament, ținând cont în mod corespunzător de evoluțiile de pe piața produselor de investiții individuale, precum și de fezabilitatea, costurile și posibilele beneficii ale introducerii unei etichete pentru investițiile în domeniul social și al mediului. Ca parte a acestei reexaminări, Comisia efectuează sondarea consumatorilor și o examinare a opțiunilor fără caracter legislativ, precum și a rezultatelor reexaminării Regulamentului (UE) nr. 346/2013 în ceea ce privește articolul 27 alineatul (1) literele (c), (e) și (g).

În ceea ce privește OPCVM-urile, în sensul definiției de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE, în cadrul reexaminării se evaluează dacă aplicarea dispozițiilor tranzitorii de la articolul 32 din prezentul regulament se prelungește sau dacă, după identificarea eventualelor modificări necesare, dispozițiile privind informațiile esențiale destinate investitorilor din Directiva 2009/65/CE ar putea fi înlocuite de documentul cu informații esențiale prevăzut în prezentul regulament sau considerate echivalente acestuia. Reexaminarea analizează totodată posibilitatea unei extinderi a domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte produse financiare, precum și oportunitatea menținerii excluderii unor produse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, pe baza standardelor de bună calitate pentru protecția consumatorilor, inclusiv comparațiile dintre produsele financiare. Reexaminarea analizează totodată oportunitatea introducerii unor norme comune privind obligația tuturor statelor membre de a prevedea sancțiuni administrative pentru încălcarea prezentului regulament.

(2) Până la ►**M2** 31 decembrie 2019 ◀, Comisia evaluează, pe baza activității desfășurate de EIOPA în privința cerințelor de comunicare de informații referitoare la produse, oportunitatea de a propune un nou act legislativ prin care să se garanteze comunicarea adecvată a cerințelor de informare referitoare la produse pentru respectivele produse sau de a include în domeniul de aplicare al prezentului regulament produsele de pensii menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (e).

La această evaluare, Comisia se asigură că aceste măsuri nu reduc standardele de comunicare de informații în statele membre care au regimuri preexistente privind comunicarea de informații pentru astfel de produse de pensii.

(3) După consultarea comitetului mixt, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în legătură cu alineatele (1) și (2), însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼B

(4) Până la ►**M2** 31 decembrie 2019 ◀, Comisia realizează un studiu de piață pentru a stabili dacă există instrumente de calcul online care permit investitorului individual să calculeze costurile și tarifele cumulate pentru PRIIP și dacă aceste instrumente sunt puse la dispoziție gratuit. Comisia raportează dacă aceste instrumente oferă calcule fiabile și precise pentru toate produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

În eventualitatea în care studiul ajunge la concluzia că nu există niciun astfel de instrument sau că instrumentele existente nu permit investitorilor individuali să înțeleagă cuantumul global al costurilor și tarifelor aferente PRIIP, Comisia evaluează fezabilitatea elaborării de către ESA a unor proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru stabilirea caracteristicilor aplicabile unor astfel de instrumente la nivelul Uniunii.

Articolul 34

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼M1

Se aplică de la 1 ianuarie 2018.

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.